

แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก ในยุคดิจิทัล

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

Guidelines For Developing Academic Administration Of Small Schools

In Digital Era Under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1

กมล สีวัน¹ อัครวัฒน์ บุปผาวิศักดิ์² และนาวี อุดร³

Kamon Seevan¹ Akkharawat Buppataweesak² and Nawee Udom³

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม^{1, 2, 3}

Faculty of Education, Nakhon Phanom University^{1, 2, 3}

Corresponding author, E-mail: 666150110672@npu.ac.th¹, cinnawa_edu@npu.ac.th²

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัย 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล 2) ประเมินความต้องการจำเป็นในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล 3) พัฒนาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล 4) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 291 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI Modified)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.96 2) ความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล ด้านที่มีค่าสูงกว่าค่าโดยรวม ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล มี 5 ด้าน (1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร (2) ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ (3) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี (4) ด้านการวัดผลและประเมินผล (5) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา 4) ประเมินความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็กยุคดิจิทัล, แนวทางพัฒนา

ABSTRACT

The research objectives were: 1) to study the current and desired states of academic affairs administration of small sized schools in the digital age; 2) to assess the needs for academic affairs administration of small sized schools in the digital era; 3) to develop guidelines for the development of academic affairs administration of small sized schools in the digital era; and 4) to evaluate the suitability and feasibility of the developed guidelines for academic affairs administration in small sized schools in the digital era. The research sample consisted of 291 school administrators and teachers from small sized schools under the Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 1. The sample size was determined using a ready-made table, comprising 31 school administrators and 260 teachers, selected through simple random sampling. The research instrument was a questionnaire. The statistical analyses employed were percentage, mean, standard deviation, and the Modified Priority Needs Index (PNI Modified).

The research findings revealed the following: 1) The overall current and desired states of academic affairs administration in small schools sized in the digital age were at a high level. 2) The needs for academic affairs administration in small sized schools in the digital era with values higher than the overall mean were in the areas of curriculum development, innovation and technology development, and learning process development. 3) The guidelines for the development of academic affairs administration in small sized schools in the digital era comprised five aspects: (1) Curriculum Development, (2) Learning Management Process Development, (3) Innovation and Technology Development, (4) Measurement and Evaluation, and (5) Educational Quality Assurance. 4) The overall suitability of the guidelines for the development of academic affairs administration in small sized schools in the digital era was rated at the highest level, and the overall feasibility was rated at a high level.

Keywords: Academic Administration Small Sized Schools in The Digital Era, Development Guidelines

บทนำ

จากนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้สถานศึกษานำดิจิทัลเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารอย่างเป็นระบบ นำไปสู่การนำเทคโนโลยี Big Data เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลด้านต่าง ๆ ข้อมูลครูผู้สอน ข้อมูลสถานศึกษา ข้อมูลงบประมาณที่จำเป็นมาวิเคราะห์ เพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการบริหารงานวิชาการถือเป็นงานหลักและสำคัญที่สุดของสถานศึกษา ที่จะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากงานวิชาการจะเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพทางการศึกษาและมาตรฐานสถานศึกษา ซึ่งมีลักษณะคล้ายส่วนที่เป็นร่างกายของคน งานวิชาการเป็นส่วนงานที่ใหญ่ที่สุดของระบบ และเป็นงานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษา โดยมีหลักสูตรเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการที่ใช้กับการจัดการระบบการทำงานของสถานศึกษาและใช้กำกับกระบวนการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้ตอบสนอง และสนับสนุนการทำงานของวิชาการของสถานศึกษา คือ ให้ผลผลิตที่มีคุณภาพให้ได้คนดีที่เป็นคนสมบูรณ์ (จรูญ แก้วเอี่ยม, 2557, น. 5)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 30,922 แห่ง เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก (โรงเรียนที่มีนักเรียนน้อยกว่า 120 คน) จำนวน 15,506 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 50.15 ของจำนวนโรงเรียน ทั้งหมด ซึ่งจากการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนมากกว่า 9,000 แห่งไม่ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาโดยปัญหาส่วนใหญ่มาจากการได้รับงบประมาณค่อนข้างน้อยแม้จะได้รับเงินเพิ่มเติมจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วยังคงไม่เพียงพอนอกจากนี้ยังไม่มีผู้บริหารปัญหาครูไม่ครบชั้นเรียนเนื่องจากครูและผู้บริหารซึ่งส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่จะประสบปัญหาอยู่ 3 ประการ ส่งผลทำให้โรงเรียนขนาดเล็กไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้ ดังนี้ 1) โรงเรียนขนาดเล็กมีต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนต่อหัวที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ 2) เนื่องจาก

โรงเรียนแต่ละแห่งได้รับจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดสรรจากรัฐบาลโดยคิดเป็นรายหัวนักเรียนซึ่งการจัดสรรงบประมาณในลักษณะดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนน้อยอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบ 3) ปัญหาขาดแคลนครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและจำนวนครูไม่ครบชั้นเรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 5)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ในฐานะหน่วยงานภายใต้กำกับของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีเขตพื้นที่บริการจัดการศึกษา จำนวน 6 อำเภอ มีโรงเรียนทั้งหมด 248 โรง เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 166 โรง คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของโรงเรียนทั้งหมด เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึง และเกิดความเท่าเทียมด้านการศึกษา นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เห็นความจำเป็นและตระหนักถึงความสำคัญที่จะยกระดับคุณภาพของโรงเรียนขนาดเล็กและได้ดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็กอย่างต่อเนื่อง แต่ผลการดำเนินงานการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กที่ผ่านมา พบว่ายังไม่บรรลุเป้าหมายด้านคุณภาพการศึกษา แม้โรงเรียนขนาดเล็กดูเหมือนจะเป็นปัญหาที่สำคัญที่ส่งผลต่อระบบการศึกษาของประเทศแต่ถ้ามองในมุมกลับกันแล้ว หากโรงเรียนขนาดเล็กได้รับการพัฒนาทางวิชาการอย่างเต็มศักยภาพ และมีประสิทธิภาพ ก็จะเป็นโอกาสที่ดีในการส่งเสริมการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับบริบทของชุมชนท้องถิ่น ด้วยพื้นฐานโรงเรียนขนาดเล็กเป็นโรงเรียนที่กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลซึ่งถ้าหากโรงเรียนขนาดเล็กมีแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพก็ส่งผลให้โรงเรียนมีการพัฒนาตามบริบทของชุมชนอย่างมีคุณภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1, 2567, น. 5-6)

จากสภาพปัญหากล่าวผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานที่จัดการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็กจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น โดยศึกษาจากผู้ปฏิบัติ คือ ผู้บริหาร และครูที่รับผิดชอบการบริหารงานวิชาการ และปฏิบัติ

หน้าที่การสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กและผู้เกี่ยวข้องจะได้นำไปเป็นข้อมูลในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1
2. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1
3. เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1
4. เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพ สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต การวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

วิธีการดำเนินการ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพความต้องการจำเป็นและแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ผู้วิจัยได้วางแผนการวิจัยและดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 ตามกรอบแนวคิด 5 ด้าน โดยเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 291 คน

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยนำข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาคำนวณหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Priority Needs Index (PNI_{Modified}) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก ตามกรอบแนวคิดทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 3 คน

ขั้นตอนที่ 2 การร่างแนวทางพัฒนาการงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในขั้นตอนที่ 1 และการวิเคราะห์ข้อมูลตามเอกสารบทที่ 2 เกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนยุคดิจิทัล ตามกรอบแนวคิดทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมและเทคโนโลยีการวัดผลและประเมินผล ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแล้วร่างเป็นแนวทางพัฒนาการงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 มีการประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมด 5 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1,268 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 จำนวน 291 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie & Morgan ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 4 ฉบับ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .60-1.00 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .26-.61 และมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .91

2. แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .60-1.00 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .25-.67 มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .93

3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง .80-1.00

4. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .80-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับโดย ดังนี้

1. ขออนุญาตจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนมเพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ไปยังโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1

2. นำส่งหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม พร้อมด้วยแบบสอบถามส่งถึงโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บด้วยตนเองได้รับคืน 291 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 พร้อมทั้งตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของเนื้อหาในแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยใช้วิธีประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและนำเสนอข้อมูลโดยการแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายหาค่าเฉลี่ย 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121)

2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) โดยนำข้อมูลผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร Priority Needs

Index (PNI_{Modified}) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวานิช, 2560, น. 275-279)

3. การวิเคราะห์แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ สร้างข้อสรุปจากเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก และสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่างแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 นำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบประเมินโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอข้อมูลโดยการแสดงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยใช้วิธีประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และนำเสนอข้อมูลโดยการแสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121)

4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ตารางที่ 1 ข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ประเภทโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	ประชากร(คน)			กลุ่มตัวอย่าง(คน)		
		ผอ.	ครู	รวม	ผอ.	ครู	รวม
ขนาดเล็ก	166	135	1,133	1,268	31	260	291

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขนาดเล็กยุค ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.87	.26	มาก	4.41	.34	มาก
2. ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้	3.92	.29	มาก	4.41	.33	มาก
3. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	3.90	.27	มาก	4.40	.33	มาก
4. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.08	.37	มาก	4.41	.31	มาก
5. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	4.02	.30	มาก	4.37	.28	มาก
รวม	3.96	.21	มาก	4.40	.25	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษา นครพนม เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านที่ 4 ($\bar{X}=4.08$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านที่ 1 ($\bar{X}=3.87$)

ตารางที่ 3 ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในยุคดิจิทัล	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.87	4.41	.140	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในยุคดิจิทัล	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
2. ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้	3.92	4.41	.125	3
3. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	3.90	4.40	.128	2
4. ด้านการวัดผลประเมินผล	4.08	4.41	.081	5
5. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	4.02	4.37	.087	4
รวม	3.96	4.40	.112	-

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\bar{X}=4.76-4.96$) ทักษะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลประเมินผล ($\bar{X}=4.90$) และทักษะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการวัดผลประเมินผล ($\bar{X}=4.76$)

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ($\bar{X}=4.56-4.76$) อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ($\bar{X}=4.24-4.48$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X}=4.76$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.24$)

ตารางที่ 4 ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) ด้านการพัฒนา
หลักสูตรสถานศึกษาโดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
1. โรงเรียนมีหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา	3.86	4.41	.142	3
2. โรงเรียนมีหลักสูตรที่ยืดหยุ่น สอดคล้องกับเวลาเรียนที่มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคดิจิทัล	3.87	4.40	.137	4
3. โรงเรียนมีการพัฒนาอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์หลักสูตรและนำหลักสูตรลงสู่แผนการจัดการเรียนรู้	3.96	4.42	.116	5
4. โรงเรียนมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัลในปัจจุบัน	4.05	4.43	.094	7
5. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล	4.07	4.43	.088	8
6. โรงเรียนมีการประเมินติดตามผลการใช้หลักสูตรโดยมีการนำเทคโนโลยีมาช่วยเป็นประจําทุกปีการศึกษา	3.85	4.40	.143	2
7. โรงเรียนจัดทำรายงานการใช้หลักสูตรเพื่อเป็นการประเมินตนเองและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรต่อไป	3.76	4.52	.202	1
8. โรงเรียนมีการนิเทศติดตามการใช้หลักสูตรจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมีการนำเทคโนโลยีมาใช้	3.91	4.35	.113	6
รวม	3.87	4.41	.140	-

จากตารางที่ 4 พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) โดยรวมมีค่าเท่ากับ .140 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าความต้องการจำเป็นโดยรวมมีจำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับความต้องการ

จำเป็นจากค่าสูงสุดไปค่าต่ำสุด ดังนี้ ข้อที่ 7 (PNI_{Modified}=.202) ข้อที่ 6. (PNI_{Modified}=.143) และข้อที่ 1 (PNI_{Modified}=.142)

ตารางที่ 5 ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการ
จำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) ด้านการพัฒนา
กระบวนการเรียนรู้โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการพัฒนากระบวนการ เรียนรู้	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
1. โรงเรียนจัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระทุกช่วงชั้นให้สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษายุคดิจิทัล	3.86	4.41	.142	3
2. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน	3.87	4.40	.137	4
3. โรงเรียนนำการพัฒนาคุณธรรมนำความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.96	4.42	.116	6
4. โรงเรียนจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.05	4.43	.094	7
5. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล	4.07	4.43	.088	8
6. โรงเรียนเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้	3.85	4.40	.143	2
7. โรงเรียนเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติลงมือทำจริงตามสภาพบริบทในยุคดิจิทัล	3.76	4.52	.202	1
8. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.92	4.41	.125	5
รวม	3.92	4.41	.125	-

จากตารางที่ 5 พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) โดยรวมมีค่าเท่ากับ .125 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าความต้องการจำเป็นโดยรวมมีจำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากค่าสูงสุดไปค่าต่ำสุด ดังนี้ ข้อที่ 7 (PNI_{Modified}=.202) ข้อที่ 6(PNI_{Modified}=.143) ข้อที่ 1 (PNI_{Modified}=.142) และข้อ 2 (PNI_{Modified}=.137)

ตารางที่ 6 ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นของด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีโดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
1. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	3.85	4.35	.130	4
2. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	3.86	4.37	.132	3
3. โรงเรียนมีการประเมินการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี	3.91	4.30	.100	8
4. โรงเรียนมีการพัฒนาอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อ นวัตกรรมที่ หลากหลาย	3.85	4.39	.140	2
5. โรงเรียนจัดหาแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียนเพียงพอต่อ ความต้องการของผู้เรียนและ ชุมชน	3.97	4.45	.123	7
6. โรงเรียนจัดให้ผู้เรียนสาม ารเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ใน สถานศึกษาและนอก สถานศึกษาอย่างมีอิสระโดยไม่ เสียค่าใช้จ่าย	3.87	4.47	.152	1

(ต่อ)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
7. โรงเรียนมีการพัฒนาแหล่ง เรียนรู้ห้องสมุดให้มีความ ทันสมัยและเท่าทันเหตุการณ์ ในปัจจุบันอยู่เสมอ	3.96	4.47	.129	1
8. โรงเรียนมีการปรับปรุง ซ่อมแซมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ใน โรงเรียนสม่ำเสมอ	3.94	4.44	.127	6
รวม	3.90	4.40	.128	-

จากตารางที่ 6 พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) โดยรวมมีค่าเท่ากับ .128 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าความต้องการจำเป็นโดยรวม มีจำนวน 5 ข้อ เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากค่าสูงสุดไปค่าต่ำสุด ดังนี้ ข้อที่ 6 (PNI_{Modified}=.152) ข้อที่ 4 (PNI_{Modified}=.140) ข้อที่ 2 (PNI_{Modified}=.132) ข้อที่ 1 (PNI_{Modified}=.130) และข้อที่ 7โรงเรียน มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ห้องสมุดให้มีความทันสมัยและเท่าทัน เหตุการณ์ในปัจจุบันอยู่เสมอ(PNI_{Modified}=.130)

ตารางที่ 7 ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) ด้านการวัดผล ประเมินผลโดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการวัดผลประเมินผล	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
1. โรงเรียนมีการวัดผล ประเมินผลตามบริบทโรงเรียน ในยุคดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ที่ รอบด้านครอบคลุมโดยครู ผู้ปกครองมีส่วนร่วมประเมิน	4.04	4.49	.111	1
2. โรงเรียนนำกระบวนการ สารสนเทศมาใช้ในการวัดผล ประเมินผลจากการจัดการ เรียนรู้	4.01	4.39	.095	3

(ต่อ)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ด้านการวัดผลประเมินผล	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
3. โรงเรียนใช้วิธีการหรือเครื่องมือวัดในการวัดประเมินผลและมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้	3.97	4.40	.108	2
4. โรงเรียนมีการยกระดับการประเมินผลเพื่อการเรียนรู้หรือเป็นการประเมินเพื่อให้โอกาสทางการเรียนรู้	4.11	4.43	.078	5
5. โรงเรียนพัฒนาระบบการวัดประเมินผลโดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย	4.13	4.42	.070	6
6. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีสิทธิ์ตัดสินใจในการเลือกรูปแบบการประเมิน	4.19	4.35	.038	8
7. โรงเรียนเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติลงมือทำจริงตามสภาพบริบทยุคดิจิทัล	4.02	4.38	.090	4
8. โรงเรียนมีการจัดอบรมวิธีการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ให้ทันเทคโนโลยีในปัจจุบันอยู่เสมอ	4.21	4.43	.052	7
รวม	4.08	4.41	0.81	-

จากตารางที่ 7 พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผล ความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) โดยรวมมีค่าเท่ากับ .081 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าความต้องการจำเป็นโดยรวมมีจำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากค่าสูงสุดไปค่าต่ำสุด ดังนี้ ข้อที่ 1 โรงเรียนมีการวัดผลประเมินผลตามบริบทโรงเรียนในยุคดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ที่รอบด้านครอบคลุมโดยครูผู้ปกครองมีส่วนร่วมประเมิน (PNI_{Modified} =.111) ข้อที่ 3 (PNI_{Modified} =.108) ข้อที่ 2 (PNI_{Modified} =.095) และข้อที่ 7 (PNI_{Modified} =.090)

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) และลำดับความต้องการจำเป็นของด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	D	I	PNI _{Modified}	ลำดับความ ต้องการ จำเป็น
1. โรงเรียนมีการจัดทำแผนงานการนิเทศภายในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วม	3.97	4.37	.101	2
2. โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	3.94	4.28	.086	5
3. โรงเรียนส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการนิเทศการศึกษา	4.06	4.36	.074	7
4. โรงเรียนนำผลนิเทศการศึกษามาปรับปรุงพัฒนาระบบการเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน	4.11	4.43	.078	6
5. โรงเรียนมีการจัดทำรายงานประจำปีให้หน่วยงานต้นสังกัดและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ	3.88	4.38	.129	1
6. โรงเรียนมีการส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมการประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษานอก	4.01	4.40	.097	3
7. โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพ	3.99	4.34	.088	4
8. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน	4.17	4.36	.046	8
รวม	4.02	4.37	.087	-

จากตารางที่ 8 พบว่า ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง (PNI_{Modified}) โดยรวมมีค่าเท่ากับ .087 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงกว่าค่าความต้องการจำเป็นโดยรวม มีจำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากค่าสูงสุดไปค่าต่ำสุด ดังนี้ ข้อที่ 5 (PNI_{Modified}=.129) ข้อที่ 1 โรงเรียนมีการจัดทำแผนงานการนิเทศภายในสถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วม (PNI_{Modified}=.101) ข้อที่ 6 (PNI_{Modified}=.097) และข้อที่ 7 โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ (PNI_{Modified}=.088)

ตารางที่ 9 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
ขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวม
และจำแนกเป็นรายด้าน

แนวทางพัฒนาการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุค ดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.84	.22	มากที่สุด	4.48	.20	มาก
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.76	.20	มากที่สุด	4.24	.36	มาก
3. ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี	4.84	.22	มากที่สุด	4.56	.33	มากที่สุด
4. ด้านการวัดผลประเมินผล	4.76	.26	มากที่สุด	4.40	.37	มาก
5. การประกันคุณภาพการศึกษา	4.96	.09	มากที่สุด	4.76	.26	มากที่สุด
รวม	4.85	.14	มากที่สุด	4.49	.25	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\bar{X}=4.76-4.96$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลประเมินผล ($\bar{X}=4.90$) และทักษะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการวัดผลประเมินผล ($\bar{X}=4.76$)

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ($\bar{X}=4.56-4.76$) อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ($\bar{X}=4.24-4.48$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X}=4.76$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.24$)

ตารางที่ 10 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ของแนวทางพัฒนาแผนพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษาโดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

แนวทางพัฒนา ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. โรงเรียนควรปรับปรุงหลักสูตรโดยให้ครูนำหลักสูตรมาวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน	4.80	.45	มากที่สุด	4.20	.45	มาก
2. โรงเรียนควรส่งเสริมสนับสนุนการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางฯและมีการนิเทศกำกับติดตามบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล	4.80	.45	มากที่สุด	4.40	.55	มาก
3. โรงเรียนควรออกแบบหลักสูตร เพิ่มความยืดหยุ่นโครงสร้างเวลาเรียน	4.80	.45	มากที่สุด	4.60	.55	มากที่สุด
4. โรงเรียนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เท่าทันสถานการณ์ในปัจจุบัน	5.00	.00	มากที่สุด	4.60	.55	มากที่สุด
5. โรงเรียนควรสนับสนุนด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยี กำกับติดตามการใช้หลักสูตรพร้อมกับการประเมินการใช้หลักสูตรให้เข้ายุคดิจิทัล	4.80	.45	มากที่สุด	4.60	.55	มากที่สุด
รวม	4.84	.22	มากที่สุด	4.48	.20	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{X}=4.80-5.00$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 4 โรงเรียนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เท่าทันสถานการณ์ในปัจจุบัน ($\bar{X}=5.00$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 1 โรงเรียนควรปรับปรุงหลักสูตรโดยให้ครูนำหลักสูตรมาวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน ข้อที่ 2 โรงเรียนควรส่งเสริมสนับสนุนการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางฯ และมีการนิเทศกำกับติดตามการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ข้อที่ 3 โรงเรียนควรออกแบบหลักสูตร เพิ่มความยืดหยุ่นโครงสร้างเวลาเรียน ($\bar{X}=4.80$)

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาด้านหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ($\bar{X}=4.60$) อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ($\bar{X}=4.20-4.40$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 3 โรงเรียนควรออกแบบหลักสูตร เพิ่มความยืดหยุ่นโครงสร้างเวลาเรียน ข้อที่ 4 โรงเรียนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เท่าทันสถานการณ์ในปัจจุบันและข้อที่ 5 โรงเรียนควรมีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากผลการประเมินและข้อเสนอแนะ เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=4.60$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 1 โรงเรียนควรปรับปรุงหลักสูตรโดยให้ครูนำหลักสูตรมาวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X}=4.20$)

ตารางที่ 11 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

แนวทางพัฒนาด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. โรงเรียนควรจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรียนทุกกลุ่มสาระทุกช่วงชั้นให้สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	5.00	.00	มากที่สุด	4.40	.55	มาก
2. โรงเรียนควรสนับสนุนการพัฒนาครูผู้สอนให้มีการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการแนวคิดความเป็นยุคดิจิทัล	4.80	.45	มากที่สุด	4.40	.55	มาก
3. โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	4.40	.55	มาก	4.00	.60	มาก
4. ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุน ส่งเสริมอำนวยความสะดวกทางด้านสื่อเทคโนโลยี ให้นักเรียนอินเทอร์เน็ตให้กับครูที่จัดการเรียนการสอน	4.80	.45	มากที่สุด	4.40	.55	มาก
5. โรงเรียนมีการจัดอบรมออนไลน์ เพื่อให้ครูมีความรู้ที่ทันสมัย สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน	4.80	.45	มากที่สุด	4.40	.55	มาก
รวม	4.76	.20	มากที่สุด	4.24	.36	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทาง พัฒนาด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{X}=4.80-5.00$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 1 โรงเรียนควรจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้เรียน ทุกกลุ่มสาระทุกช่วงชั้นให้สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=5.00$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 3 โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=4.40$)

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ($\bar{X}=4.00-4.40$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 โรงเรียนควรจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้เรียน ทุกกลุ่มสาระทุกช่วงชั้นให้สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ข้อที่ 2 โรงเรียนควรสนับสนุนการพัฒนาครูผู้สอนให้มีการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการแนวคิดความเป็นยุคดิจิทัล และข้อที่ 5 โรงเรียนมีการจัดอบรมออนไลน์เพื่อให้ครูมีความรู้ที่ทันสมัยสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.40$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 3 โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=4.00$)

ตารางที่ 12 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีโดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

แนวทางพัฒนา ด้านการพัฒนา สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1.โรงเรียนควรพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางด้านการศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.80	.45	มากที่สุด	4.40	.55	มาก
2.โรงเรียนควรพัฒนาปรับปรุงสื่อ นวัตกรรมต่างๆให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	5.00	.00	มากที่สุด	4.60	.55	มากที่สุด
เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน						
3. โรงเรียนควรส่งเสริม อบรม พัฒนาครูดำเนินการจัดการเรียนสอนโดยการใช้เทคโนโลยี	5.00	.00	มากที่สุด	4.60	.55	มากที่สุด
4. โรงเรียนควรพัฒนาครู เพิ่มทักษะดิจิทัลทักษะการใช้และสร้างสื่อแนววิถีปฏิบัติที่หลากหลาย	4.60	.55	มากที่สุด	4.40	.55	มาก
5. ครูควรจะเข้ารับการพัฒนารูปแบบการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการจากผู้เชี่ยวชาญ	4.80	.45	มากที่สุด	4.80	.45	มากที่สุด
รวม	4.84	.22	มากที่สุด	4.56	.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางพัฒนา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีโดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{X}=4.60-5.00$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 2 โรงเรียนควรพัฒนาปรับปรุงสื่อ นวัตกรรมต่างๆให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=5.00$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ

ข้อที่ 4 โรงเรียนควรวพัฒนาครู เพิ่มทักษะดิจิทัล ทักษะการใช้และสร้างสื่อเน้นวิธีการปฏิบัติที่หลากหลาย ($\bar{X}=4.60$)

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อ ($\bar{X}=4.60-4.80$) อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ($\bar{X}=4.40$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 5 ครูควร จะได้รับการพัฒนาในรูปแบบการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการจากผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X}=4.80$) และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 1 โรงเรียนควรวพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และข้อที่ 4 โรงเรียนควรวพัฒนาครู เพิ่มทักษะดิจิทัล ทักษะการใช้และสร้างสื่อ เน้นวิธีการปฏิบัติที่หลากหลาย ($\bar{X}=4.40$)

ตารางที่ 13 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ของแนวทางพัฒนาด้านการพัฒนาการวัดผล
ประเมินผล โดยรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

แนวทางพัฒนา ด้านการพัฒนา การวัดผลประเมินผล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	<i>S.D</i>	แปลผล	$\bar{X}$	<i>S.D</i>	แปลผล
1. โรงเรียนควรมีการ วัดผลประเมินผลตาม บริบทของโรงเรียนในยุค ดิจิทัล เพื่อการเรียนรู้ที่ รอบด้าน ครอบคลุมโดย ครูผู้ปกครอง ได้ร่วมกัน ประเมิน	4.80	.45	มาก ที่สุด	4.20	.45	มาก
2. โรงเรียนควรวส่งเสริม การพัฒนาครูผู้สอนให้ ออกแบบการวัดผล ประเมินผล ให้ครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ ทักษะ ความสามารถสำหรับยุค ดิจิทัล	5.00	.00	มาก ที่สุด	4.40	.55	มาก
3. โรงเรียนควรวนำ กระบวนการสารสนเทศ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงพัฒนา ดัดลีน ผลการเรียนรู้	4.60	.55	มาก ที่สุด	4.40	.55	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แนวทางพัฒนา ด้านการพัฒนา การวัดผลประเมินผล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	<i>S.D</i>	แปลผล	$\bar{X}$	<i>S.D</i>	แปลผล
4. ครูร่วมกันกำหนดการ วัดผลประเมินผลให้ สอดคล้องกับเป้าหมาย และตัวชี้วัดของหลักสูตร	4.60	.55	มาก ที่สุด	4.60	.55	มาก ที่สุด
5. โรงเรียนควรวส่งเสริม การพัฒนาครูผู้สอนให้ ออกแบบกระบวนการวัด และประเมินผล ให้ ครอบคลุมทั้งความรู้ทักษะ ความสามารถสำหรับการ เป็นยุคดิจิทัล โดยประเมิน การเรียนรู้ตามสภาพจริง ใช้วิธีการและเครื่องมือ ที่หลากหลาย	4.80	.45	มาก ที่สุด	4.40	.55	มาก
รวม	4.76	.26	มาก ที่สุด	4.40	.37	มาก ที่สุด

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของด้านการวัดผลประเมินผลโดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{X}=4.60-5.00$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 2 โรงเรียนควรวส่งเสริมการพัฒนาครูผู้สอนให้ออกแบบการวัดผลประเมินผล ให้ครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ ทักษะความสามารถสำหรับยุคดิจิทัล ($\bar{X}=5.00$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 3 โรงเรียนควรวนำกระบวนการสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงพัฒนา ดัดลีนผลการเรียนรู้ และข้อที่ 4 ครูร่วมกันกำหนดการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดของหลักสูตร ($\bar{X}=4.60$)

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาด้านการวัดผลประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ ($\bar{X}=4.60$) อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ($\bar{X}=4.20-4.40$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 4 ครูร่วมกันกำหนดการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดของหลักสูตร ($\bar{X}=4.60$) และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 1 โรงเรียนควรมีการวัดผลประเมินผล

ตามบริบทของโรงเรียนในยุคดิจิทัล เพื่อการเรียนรู้ที่รอบด้าน
ครอบคลุมโดยครูผู้ปกครอง ได้ร่วมกันประเมิน ($\bar{X}=4.20$)

ตารางที่ 14 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ของแนวทางพัฒนา ด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพ
การศึกษาโดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

แนวทางพัฒนาด้าน การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	$S.D$	แปลผล	$\bar{X}$	$S.D$	แปลผล
1. ผู้บริหารควรให้ คำแนะนำและ ข้อเสนอแนะที่ สร้างสรรค์กับครู สังเกตและประเมิน การสอน การแนะนำ วิธีการสอนที่เหมาะสม การใช้สื่อการเรียน การสอนที่ทันสมัย	5.00	.00	มาก ที่สุด	4.60	.55	มาก ที่สุด
2. ผู้บริหารควร วางแผนและพัฒนา คุณภาพการศึกษา มีการจัดทำรายงาน ประจำให้มีความเป็น ระเบียบ มีโครงสร้าง ที่ชัดเจน และใช้ภาษา ที่เข้าใจง่าย โดยเน้น ไปที่ผลลัพธ์ที่สำคัญ ที่สุด และเผยแพร่ รายงานให้ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทราบ เช่น ผู้ปกครอง คณะกรรมการ สถานศึกษา และ ชุมชน	5.00	.00	มาก ที่สุด	4.80	.45	มาก ที่สุด
3. โรงเรียนควรนำผล นิเทศการศึกษามา ปรับปรุงพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษาของ ผู้เรียน	5.00	.00	มาก ที่สุด	5.00	.00	มาก ที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 14 (ต่อ)

แนวทางพัฒนาด้าน การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	$S.D$	แปลผล	$\bar{X}$	$S.D$	แปลผล
4. โรงเรียนควร ส่งเสริมให้บุคลากร เข้ารับการอบรมการ ประกันคุณภาพ การศึกษาเพื่อรองรับ การประกันคุณภาพ การศึกษายานนอก	4.80	.45	มาก ที่สุด	4.80	.45	มาก ที่สุด
5. โรงเรียนควร ส่งเสริมให้ครูได้ ตระหนักถึง ความสำคัญของการ ประกันคุณภาพ การศึกษาเป็นส่วนหนึ่ง ในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของผู้เรียน	5.00	.00	มาก ที่สุด	4.60	.55	มาก ที่สุด
รวม	4.96	.09	มาก ที่สุด	4.76	.29	มาก ที่สุด

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ความเหมาะสมของแนวทางพัฒนาด้านการพัฒนาการประกันคุณภาพ
การศึกษา โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.96$) เมื่อพิจารณา
เป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{X}=4.80-5.00$)
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 1 ผู้บริหารควรให้คำแนะนำและ
ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์กับครู สังเกตและประเมินการสอน
การแนะนำวิธีการสอนที่เหมาะสม การใช้สื่อการเรียนการสอน
ที่ทันสมัย ข้อที่ 2 ผู้บริหารควรวางแผนและพัฒนาคุณภาพ
การศึกษามีการจัดทำรายงานประจำให้มีความเป็นระเบียบ
มีโครงสร้างที่ชัดเจน และใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย โดยเน้นไปที่ผลลัพธ์
ที่สำคัญที่สุด และเผยแพร่รายงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ เช่น
ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และชุมชน ข้อที่ 3 โรงเรียน
ควรนำผลนิเทศการศึกษามาปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้
เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน และข้อที่ 5 โรงเรียน
ควรส่งเสริมให้ครูได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกัน
คุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
ของผู้เรียน ($\bar{X}=5.00$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ และข้อที่ 4

โรงเรียนควรส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมการประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก ($\bar{X}=4.80$)

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ($\bar{X}=4.60-5.00$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 3 โรงเรียนควรนำผลนิเทศการศึกษามาปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน ($\bar{X}=5.00$) และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 1 ผู้บริหารควรให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์และข้อที่ 5 โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน ($\bar{X}=4.60$)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 สรุปได้ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้านด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการวัดผลและประเมินผล

2. ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามี 3 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเท่ากันคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

3. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่ามีจำนวน 3 ด้านที่มีค่าสูงกว่าค่าโดยรวม เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย คือ ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านที่มีค่าความต้องการโดยรวมต่ำกว่าโดยรวม คือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผล

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1

ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 มีดังนี้

1. แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบ 25 แนวทาง ได้แก่

- 1.1 ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มี 5 แนวทาง
- 1.2 ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มี 5 แนวทาง
- 1.3 ด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี มี 5 แนวทาง
- 1.4 ด้านการวัดผลประเมินผล มี 5 แนวทาง
- 1.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มี 5 แนวทาง

2. การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคนดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและด้านการวัดผลประเมินผล ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ระดับมาก 3 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดผลและประเมินผลทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบริบทของสังกัดพื้นที่ประถมศึกษานครพนม เขต 1 มียุทธศาสตร์ในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพพัฒนาการวัดผลประเมินผลว่า คือการได้รับการพัฒนาและประเมินผลตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้และสะท้อนสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกกระบวนการ จะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับชาติ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้อย่างเป็นตามศักยภาพโรงเรียนควรมีการวัดประเมินผลตามบริบทโรงเรียนยุคดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ที่รอบด้านครอบคลุมโดยให้ครูผู้ปกครองได้ร่วมกันประเมิน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1, 2563, น. 18-20)

สอดคล้องกับสงป อินทรมณี (2562, น. 353-360) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่าการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่กระทบต่อสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่มีความผันผวน ไม่แน่นอนสลับซับซ้อน และคลุมเครือนั้นเป็นสิ่ง

ที่ไม่สามารถหยุดยั้งได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการวางแผนการ ขับเคลื่อนสถานศึกษาในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ งานพัฒนาห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ งานพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ศศิคริดา แพงไทย (2559, น. 7-11) ได้ทำวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่าในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 สถานศึกษาต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านสาระวิชาหลัก และทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วยทักษะการเรียนรู้และ นวัตกรรม ทักษะชีวิต และอาชีพ ทักษะด้านสารสนเทศเทคโนโลยี ดังนั้นบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารจึงเป็นภาระที่สำคัญต่อการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารจะต้องรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเองให้เป็นผู้นำยอดเยี่ยมปรับเปลี่ยนองค์กรให้ทันสมัยพัฒนาทีมงานให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้พัฒนากระบวนทัศน์ใหม่ให้เกิดขึ้นในองค์กรขับเคลื่อนด้วยยุทธศาสตร์การบริหารจัดการใหม่ ๆ

ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามี 3 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงเท่ากันคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 มีนโยบายให้พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนพัฒนาอาคารสถานที่ เครื่องมือ วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา ตลอดจนนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการโดยมุ่งเน้นเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพ คือคุณภาพผู้เรียนคุณภาพครูผู้สอน และคุณภาพของสถานศึกษา โดยให้มี องค์การบุคคล ชุมชนเข้ามามีบทบาทในกระบวนการพัฒนา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1, 2566, น. 2) สอดคล้องกับ

ภคพร เลิกนอก (2563, น. 159) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลผู้บริหารและครูสอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีการปฏิบัติระดับมากเป็นลำดับที่หนึ่ง คือการนำสื่อเทคโนโลยี สารสนเทศและนวัตกรรมต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนควรปรับปรุงหลักสูตรโดยเน้นการมีส่วนร่วมของครูในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ สนับสนุนการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางและนิเทศติดตามการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง

1.2 โรงเรียนควรออกแบบหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นในโครงสร้างเวลาเรียน และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

1.3 โรงเรียนควรพัฒนาและปรับปรุงสื่อนวัตกรรมต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริม อบรม และพัฒนาครูให้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี และพัฒนาครูให้มีทักษะดิจิทัล ทักษะการใช้และสร้างสื่อ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนในยุคดิจิทัล

2.3 ควรศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เสมือนจริง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครวัฒน์ บุปผาพิทักษ์ดี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาวิ อุดร ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยนครพนมทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์สนับสนุนให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัย จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- จตุณี แก้วเย็น. (2557). *เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สอภสฤษดิ์วงศ์.
- สงป อิ่มหมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 16(1), 353-360.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. (2567). *แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-พ.ศ. 2570 (ปรับปรุง 2567)*. นครพนม: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2559). *80 ปีราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining
sample size for research activities.
*Educational and psychological
measurement, 30*(3), 607-610.

Likert, R. (1976). *New Patterns of Management*. New
York: McGraw-Hill.